

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር 4 ምዕራ ስድስት

የራእይ 17 ምሥጢርን መግለጥ፡ ስለ ታላቁቱ ጋለሞታና ስለ አውሬው የመጨረሻው ትንቢት

Jeff Pippenger

2024-01-20

የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የመጨረሻው ውክልና በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ውስጥ ይገኛል። በዚያ ምዕራፍ፣ በቁጥር ሦስት፣ መልአኩ የትንቢቱን “ታላቁቱን ጋለሞታ” ፍርድ የራሱን ያሳየው ዘንድ፣ የራሱን ወደ “ምድረ በዳ” ተወሰደ፤ እርስዎም በ“ብዙ ውኃዎች” ላይ ተቀምጦ ያለች ሲሆን፣ ከ“ምድር ነገሥታት” ጋር “ዝሙት” ፈጽመዋል።

ሰባቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ እንዲህ ሲል አነጋገረች፤ ወደዚህ ና፤ በብዙ ውኃዎች ላይ የተቀመጠችውን ታላቁቱን ጋለሞታ የሚመጣባትን ፍርድ አሳይሃለሁ፤ ከእርስዎም ጋር የምድር ነገሥታት ዝሙት ፈጽመዋል፤ በዝሙቷም ወይን የምድር ነገሥታት ሰክረዋል። እርሱም በመንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደች፤ በዚያም በስድብ ስሞች የተሞላ፣ ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀንዶች ያሉት ቀይ አውሬ ላይ ተቀምጦ ያለችን አንዲት ሴት አየሁ። ራእይ 17፡1-3።

በየራሱ ራሱ ቃል መሠረት፣ “ምድረ በዳ” የሚወክለው ከ538 ዓ.ም. ጀምሮ እስከ ፍጻሜው ዘመን በ1798 ዓ.ም. ድረስ የቆየውን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የጳጳሳዊ ሥልጣን አገዛዝ ነው።

እና ሴቲቱ ወደ ምድረ በዳ ሸሸች፤ በዚያም ከእግዚአብሔር የተዘጋጀለት ስፍራ አላት፤ በዚያም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት እንዲመግቧት። ... ለሴቲቱም ወደ ምድረ በዳ፣ ወደ ስፍራዋ እንድትበር የታላቅ ንስር ሁለት ክንፎች ተሰጧት፤ በዚያም ከእባቡ ፊት ርቃ ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለዘመን እኩሌታ ትመገባለች። ራእይ 12፡6, 14።

በመንፈስ የራሱን ወደ አሥራ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት የጳጳሳዊ ሥልጣን ዘመን ተወሰደ። እነዚያ ዓመታት በኤልሳቤጥ፣ በአክሲን እና በኤልያስ ታሪክ ውስጥ በተከሰቱት ሦስት ዓመት ተኩል የድርቅ ዘመናት አስቀድመው ተመስለው ነበር። እነዚያ ዓመታት ጳጳሳዊ ሥልጣን በ1798 የሞት ቁስሉን እስኪቀበል ድረስ ይቀጥሉ ነበር፤ ምክንያቱም ይህ በአረመኖችና በጳጳሳዊነት ሁለቱ አጥፊ ኃይላት በመቅደሱና በሠራዊቱ ላይ ያመጡት ጦርነት መጨረሻ የሆነው የመጀመሪያው ቍጥ ፍጻሜ ላይ እንዲሆን “ተወስኖ” ነበር። እነዚህ እውነታዎች ሁሉ በቅርብ ጊዜ በቀረቡ ጽሑፎች ውስጥ ተገልጸው ነበር።

“ታላቁቱ ጋለሞታ” በኢሳይያስ የተጠቀሰችው የጢሮስ ጋለሞታ ናት፤ እርሷም “የአንድ ንጉሥ ዘመን” የሆኑትን ሰባ ምሳሌያዊ ዓመታት ለመርሳት የተወሰነች ነበር። የአሜሪካ አንድ ሕብረት ታሪክ የእነዚያ ምሳሌያዊ ሰባ ዓመታት ታሪክ ነው፤ እነዚህም በመጀመሪያው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥት በሆነችው በባቢሎን አገዛዝ ዘመን ባለው የምርኮኝነት ሰባ ዓመታት ተመስለው ተቀርጸው ነበር። በዚያ ታሪክ ውስጥ ታላቁቱ የጢሮስ ጋለሞታ ልትረሳ ይገባት ነበር። በዚያ ታሪክ መጨረሻ ግን እርሷ ትታወስ ዘንድ ነበር፤ እንደገናም ወጥታ መዝሙሮቿን ትዘምር ዘንድ፣ በዚህም ከምድር ነገሥታት ጋር ዝሙትን ትፈጽም ዘንድ ነበር። የራሱን የጳጳሳዊ ኃይልን ፍርድ ለማየት በመንፈስ ወደ ጳጳሳዊ አገዛዝ ታሪክ ተወሰደ። ዝሙት የፈጸመች የካህን ልጅ ፍርድ በእሳት ትቃጠል ዘንድ ነበር።

የማንኛውም ካህን ሴት ልጅ ራሷን በዝሙት ብታረክስ፣ አባቷን ታረክሳለች፤ በእሳት ትቃጠላለች። ዘሌዋውያን 21፡9።

በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች አንዱን ያፈሰሰ ከመላእክት አንዱ ለዮሐንስ በሰጠው ስለ ታላቁቱ ጋለሞታ ፍርድ ራእይ፣ እርስዎ በእሳት እንደምትቃጠል ነበር።

በአውሬውም ላይ ያየሃቸው አሥሩ ቀንዶች፣ እነዚህ ጋለሞታይቱን ይጠሏታል፤ ባዶና ዕርቃናንም ያደርጓታል፤ ሥጋዎንም ይበላሉ፤ በእሳትም ያቃጥሏታል። ራእይ 17፡16።

ታላቁቱ ጋለሞታ በላያቸው ተቀምጣ ያለችባቸው ውኆች፣ ዩናይትድ ስቴትስ ዓለምን ሁሉ አታልላ አውሬውን እንዲያመልክ በምታደርግበት ጊዜ ከሥልጣኗ በታች የሚወሰዱ የዓለም ሕዝቦች ናቸው፤ ይህ አውሬ ደግሞ ራሱ ታላቁቱ ጋለሞታ ነው። ከዚያም ዩናይትድ ስቴትስ በራእይ አሥራ ሰባት ትንቢት የተወከሉት ከአሥሩ ነገሥታት ዋነኛው ንጉሥ ትሆናለች፤ በዚህም ምሳሌ ውስጥ ዩናይትድ ስቴትስ ከጋለሞታይቱ ጋር ዝሙት ለመፈጸም የመጀመሪያውን ንጉሥ ትወክላለች፣ ምንም እንኳን ከዚያ በኋላ ያንኑ ተግባር ከነገሥታቱ ሁሉ ጋር ትፈጽማለች።

የብዙ ነገሥታት መጀመሪያው ንጉሥ በአክላብ ይወከላል፤ እርሱም በትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ ኤዛቤል በተወከለችው ታላቁቱ ጋለሞታ ያገባ ነበር። የኤዛቤል (የታላቁቱ ጋለሞታ) ፍርድ በአሥሩ ነገሥታት ይፈጸማል፤ እነርሱም በአሜሪካ የተባበሩት ግዛቶች ኃይል ወደ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት ህብረት እንዲገቡ ይገደዳሉ። እነዚያ ነገሥታት ለጋለሞታይቱ ያላቸው ጥላቻ ቢኖርም፣ ጳጳሳትነቱ በዓለም ላይ እንዲገዛ (በውኃዎቹ ላይ እንዲቀመጥ) ለመፍቀድ ይስማማሉ።

እና ያየሃቸው አሥሩ ቀንዶች አሥር ነገሥታት ናቸው፤ ገና መንግሥትን አልተቀበሉም፣ ነገር ግን ከአውሬው ጋር እንደ ነገሥታት ሥልጣንን ለአንድ ሰዓት ይቀበላሉ። እነዚህ አንድ ልብ አላቸው፣ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸውንም ለአውሬው ይሰጣሉ። እነዚህ ከበጎ ጋር ይዋጋሉ፣ በጉም ያሸንፋቸዋል፤ እርሱ የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ስለሆነ፤ ከእርሱም ጋር ያሉት የተጠሩ፣ የተመረጡ፣ ታማኞችም ናቸው። ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ ጋለሞታይቱ ተቀምጣባቸው ያየሃቸው ውኃዎች ወገኖችና ብዙ ሕዝቦች አሕዛብም ለሰዓቶችም ናቸው። በአውሬውም ላይ ያየሃቸው አሥሩ ቀንዶች ጋለሞታይቱን ይጠሏታል፣ ባድማና ዕራቁትም ያደርጓታል፣ ሥጋዎንም ይበላሉ፣ በእሳትም ያቃጥሏታል። የእግዚአብሔርን ሐሳብ እስኪፈጽሙና በአንድ ልብ እስኪስማሙ እንዲሁም የእግዚአብሔር ቃል እስኪፈጸም ድረስ መንግሥታቸውን ለአውሬው እንዲሰጡ እግዚአብሔር በልባቸው አኖረ። ያየሃትም ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ያቺ ታላቁቱ ከተማ ናት። ራእይ 17፡12-18።

“አሥሩ ነገሥታት” (የተባበሩት መንግሥታት) በእውነቱ ጳጳስናን ይጠላሉ፤ ነገር ግን ከሁኔታዎች ግፊት የተነሣ ከሚጨምሩት መቅሠፍቶች ዓለምን ለማዳን በከንቱ ተስፋ አጭር ዕድሜ ያለውን መንግሥታቸውን ለጳጳሳዊው ኃይል አሳልፈው ለመስጠት ይገደዳሉ። ማታለልዋን ሲገነዘቡ ግን፣ በዘሌዋውያን ውስጥ ያለው ሕግ ፍጻሜ እንዲሆን በእሳት የሚያቃጥሏት መሣሪያ ይሆናሉ።

“አሥሩ ነገሥታት” በእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ላይ በሚያመጡት ስደት አማካኝነት “ከበጎ ጋር ይዋጋሉ።”

አሕዛብ ስለ ምን ይቆጣሉ? ሕዝቦችስ ከንቱ ነገርን ስለ ምን ያስባሉ? የምድር ነገሥታት ተነሥተዋል፣ አለቆችም በአንድነት ተማክረዋል፣ በእግዚአብሔርና በቀባው ላይ እያሉ፡- እስራታቸውን እንበጥስ፣ ገመዳቸውንም ከእኛ ላይ እንጣል። በሰማያት የሚቀመጠው ይስቃል፤ ጌታም ይዘብትባቸዋል። በዚያን ጊዜም በቅጣው ይናገራቸዋል፣ በጽኑ መዓቱም ያስደነግጣቸዋል። መዝሙር 2፡1-5።

መንግሥተ ጳጳሳትን ለመጠበቅ በምድር ነገሥታት የተፈጸመው ስደት በመስቀል ላይ በክርስቶስ ላይ ደግሞ ተፈጽሞ ነበር።

በባሪያህ በዳዊት አፍ፡- “አሕዛብ ለምን ተቈጡ? ሕዝቦችስ ከንቱን ነገር ለምን አሰቡ? የምድር ነገሥታት ተነሡ። አለቆችም በጌታና በተቀባው ላይ ተሰበሰቡ” ብለህ የተናገርህ። በእውነት አንተ የቀባኸው ቅዱስ ልጅህ ኢየሱስ ላይ ሄድድስና ጳጌዎስ ጲላጦስ ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ተሰበሰቡ። እጅህና ምክርህ አስቀድሞ እንዲሆን የወሰነውን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ። ሐዋርያት ሥራ 4፡25-28።

«የምድር ነገሥታት» በክርስቶስ መስቀል ላይ ሲሰቀል በእርሱ ላይ የተነሡት፣ በራእይ አሥራ ሰባት ውስጥ በግን ጦርነት የሚያደርጉትን እና ሕዝቡን በማሳደድ እንደገና በእርሱ ላይ የሚዋጉትን «አሥሩ ነገሥታት» ይወክላሉ። በመስቀሉ ላይ፣ እነዚያ ነገሥታት ክርስቶስን «የክፍዎች ማኅበር» ሆነው «ከበቡት»፤ በመጨረሻውም ዘመን በሕዝቡ ላይ ደግሞ እንዲሁ ያደርጋሉ።

ውሾች ከበቡኝና፤ የክፍዎች ጉባኤ አጠራኝ፤ እጆቼንና እግሮቼን ወጉ። አጥንቶቼን ሁሉ ልቁጥር እችላለሁ፤ እነርሱ ግን ያዩኛል ይመለከቱኛልም። ልብሴን በመካከላቸው ተካፈሉ፣ በልብሴም ላይ ዕጣ ጣሉ። መዝሙረ ዳዊት 22፡16-18።

እነዚያ ታላቁቱን ጋለሞታ ፍርድ የሚያመጡባት አሥሩ ነገሥታት፣ ራሷን የካህን ልጅ ነኝ ብላ የምትናገር ጋለሞታ ስለሆነች፣ በእሳት ያቃጥሏታል። እነዚያ ነገሥታት ደግሞ “ውሾች” ተብለው የተመለከቱ ሲሆን፣ አሥሩ ነገሥታት ታላቁቱን ጋለሞታ በእሳት ከማቃጠል ብቻ አይቀሩም፣ “ሥጋዋን” ደግሞ ይበላሉ። የኤልዛቤል ሞት ከቅጥሩ ላይ ተጥላ በምድር ላይ ተረጭታ በመውደቋ መጣ፤ ከዚያም ውሾች መጥተው ሥጋዋን በሉ።

ይሁም ወደ ኢዝራኤል በመጣ ጊዜ ኤልዛቤል ሰማች፤ ፊቷንም ቀባች፣ ራሷንም አስቀበች፣ በመስኮትም ተመለከተች። ይሁም በበሩ ሲገባ እርስዋ፡- ጌታውን የገደለው ዝምሪ በሰላም ነውን? አለች። እርሱም ፊቱን ወደ መስኮቱ አንሥቶ፡- በእኔ ወገን ያለ ማን ነው? ማን? አለ። ከዚያም ሁለት ወይም ሦስት ጃንደረቦች ወደ እርሱ ተመለከቱ። እርሱም፡- ወደ ታች ጣሏት አለ። እነርሱም ወደ ታች ጣሏት፤ ከደሜም አንዳንድ በግድግዳውና በፈረሶቹ ላይ ተረጩ፤ እርሱም በእግሩ ረገጣት። ገብቶም በላና ጠጣ፣ እንዲሁም አለ፡- ሂዱ፣ ይህችን የተረገመች ሴት እዩና ቅበሯት፤ የንጉሥ ልጅ ናትና። እርስዋንም ሊቀብሯት ሄዱ፤ ነገር ግን ከራስ ቅልፍና ከእግሮችዋ እና ከእጆችዋ መዳፎች በቀር ከእርስዋ ምንም አላገኙም። ተመልሰውም መጥተው ለእርሱ ነገሩት። እርሱም እንዲህ አለ፡- ይህ እግዚአብሔር በአገልጋይ በቲሽባዊው ኤልያስ እጅ የተናገረው ቃል ነው፤ እንዲህ ሲል፡- በኢዝራኤል እርሻ ውስጥ ውሾች የኤልዛቤልን ሥጋ ይበላሉ፤ የኤልዛቤልም ሬሳ በኢዝራኤል እርሻ ላይ እንደ ፍግ በመሬት ፊት ላይ ይሆናል፣ ስለዚህም፡- ይህች ኤልዛቤል ናት አይሉም። 2 ነገሥት 9፡30-37።

አሥሩ ነገሥታት፣ እነርሱም የተበበሩት መንግሥታት ሲሆኑ፣ ዋና ንጉሣቸውም አሜሪካ የተበበሩት ስቴትስ ናት፣ በእሳት በማቃጠልና ሥጋዋን በመብላት በጳጳሳዊ ሥርዓቱ ላይ ፍርድ ያመጣሉ። ያ ፍርድ መልአኩ ለዮሐንስ ሊያሳየው የመጣው ነገር ነው፤ እንዲሁም ለማድረግ ዮሐንስን ወደ ምድረ በዳው ታሪክ ወሰደው፤ ነገር ግን በምድረ በዳው ታሪክ ውስጥ ወደ ማንኛውም የዘፈቀደ ነጥብ ሳይሆን፣ እስከ ዘመኑ መጨረሻ ድረስ ነበር። ዮሐንስ በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድስ ዓመታት መጨረሻ ላይ እንደ ተቀመጠ ግልጽ ነው፤ ምክንያቱም ሴቲቱን በሚያይበት ጊዜ አስቀድሞ በስደት ደም ሰክራ ነበር እናም አስቀድሞ የጋለሞታዎች እናት ተብላ ተለይታ ነበር።

እንግዲህ በመንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደኝ፤ በዚያም በስድብ ስሞች የተሞላ፣ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት ቀይ እንስሳ ላይ የተቀመጠች ሴት አየሁ። ሴቲቱም ሐምራዊና ቀይ ልብስ ተለብሳ ነበር፤ በወርቅና በክቡር ድንጋዮች እንዲሁም በዕንቁ ተሸልሞ ነበር፤ በእጅዋም ከግሙራትና ከዝሙትዋ ርኩሰት የተሞላ የወርቅ ጽዋ ነበራት። በግንባሯም ላይ፡- “ምሥጢር፣ ታላቁቱ በቢሎን፣ የጋለሞቶችና የምድር ግሙራት እናት” የሚል ስም ተጽፎ ነበር። ሴቲቱም በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ሰማዕታት ደም ሰክራ አየኝ፤ በየኝትም ጊዜ በታላቅ መደነቅ ተደነቅሁ። ራእይ 17፡3-6።

የጢሮስ ጋለሞታ፣ እርስዎም በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ውስጥ የተመለከተችው “ታላቂቱ ጋለሞታ” ደግሞ ስትሆን፣ ዳግመኛ መዝሙሮቿን እስክትዘምር እና ከምድር ነገሥታት ጋር ዝሙትን እስክትፈጽም ድረስ ልትረሳ ነበር።

ከ1950 በፊት የታተመ ማንኛውም ታማኝ መዝገበ ቃላት በራእይ አሥራ ሰባት ቀይ ሐምራዊ ልብስ የተለበሰችው ሴት የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ምልክት መሆኗን ያመለክታል፤ ነገር ግን ዛሬ ዓለም የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ክርስቲያናዊት ቤተ ክርስቲያን እንደሆነች ያስባል። ዓለም እርስዎ በእውነት ማን እንደሆነች ረስቶአል።

የሐንስ እርሷን ባዩ ጊዜ፣ የጨለማው ዘመናት ስደት ወደ መጨረሻው ደርሶ ነበር፤ ምክንያቱም እርሷ አስቀድሞ በቅዱሳን ደም ሰክራ ነበርና። ተፈጥሯዊው መንፈሳዊውን ያሳያል፤ ሰውም የሚሰክረው ከጠጣ በኋላ ነው እንጂ ከዚያ በፊት አይደለም።

ከ1798 በፊት ለብዙ ዘመናት ከካቶሊክ እምነት የተለዩት ፕሮቴስታንቶች፣ እርስዎ “የጋለሞቶች እናት” ተብላ ስለተለዩች፣ እስከ 1798 ድረስ ወደ ካቶሊክ ኅብረት የመመለሳቸውን ጉዞ አስቀድመው ጀምረው ነበር። የሐንስ እርስዎን ባዩና በተደነቀ ጊዜ፣ ቀደም ሲል ከእርስዎ ኅብረት የተለዩ አብያተ ክርስቲያናት አስቀድመው ተመልሰው ነበር። ስለዚህ የሐንስ ወደ 1798 ተወሰደ፤ በዚያን ጊዜ ታላቂቱ ጋለሞታ አስቀድሞ ሚሊዮኖችን ክርስቲያኖች ገድላ ነበር፣ እንዲሁም በ533 ዓ.ም. ጀስቲንያኖስ እንደለዩው፣ እርስዎ የአብያተ ክርስቲያናት ራስ ናት የሚለውን ድፍረተኛ የይገባኛል ጥያቄ እንዲቀበሉ የቀድሞ ፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናትን አስቀድሞ አታልላ ነበር።

ከ1798 ዓመት ትንቢታዊ አመለካከት አንጻር፣ መልአኩ ከዚያ በኋላ ለየሐንስ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የመጨረሻውን ውክልና አቀረበ።

መልአኩም እንዲህ አለኝ፤ ስለ ምን ተደነቅህ? የሴቲቱን ምስጢር፣ እርሷንም የሚሸከምን፣ ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀንዶች ያሉትን አውሬ እነግርሃለሁ። ያየኸው አውሬ ነበረ፣ አሁንም የለም፤ ከጥልቅ ጉድጓድም ሊወጣ ነው። ወደ ጥፋትም ይሄዳል፤ በዓለምም መሠረት ከተቀመጠ ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፈ በምድር የሚኖሩ ሰዎች፣ ያ አውሬ ነበረ፣ አሁንም የለም፣ ነገር ግን አለ ብለው ባዩት ጊዜ ይደነቃሉ። ጥብብ ያለው አእምሮ ያለበትም እዚህ ነው። ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራሮች ናቸው። ሰባት ነገሥታትም አሉ፤ አምስቱ ወድቀዋል፣ አንዱም አለ፣ ሌላውም ገና አልመጣም፤ በመጣም ጊዜ ጥቂት ዘመን ሊኖር ይገባዋል። ያ ነበረ አሁንም የለም የተባለው አውሬ፣ እርሱ ራሱ ስምንተኛ ነው፣ ከሰባቱም ነው፣ ወደ ጥፋትም ይሄዳል። ያየሃቸውም ዐሥር ቀንዶች ገና መንግሥት ያልተቀበሉ ዐሥር ነገሥታት ናቸው፤ ነገር ግን ከአውሬው ጋር ለአንዲት ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣን ይቀበላሉ። ራእይ 17፡7-12።

እንስሳ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ መንግሥት ነው፤ ይህም በዳንኤል ምዕራፍ ሰባትና ስምንት በቀላሉ የሚለይ ነው፤ መልአኩም ለየሐንስ የሚያቀርበው ምሥጢር የእንስሳውና በእንስሳው ላይ የምትቀመጠው ሴት ምሥጢር ነው። በእንስሳው ላይ ያለችው ሴት ከምድር ነገሥታት ጋር ዝሙት የምትፈጽም ታላቂቱ ጋለሞታ ናት። እርሷ ኤልዛቤል ናት፤ ባልዋም አክአብ ነው።

ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፣ ከሚስቱም ጋር ይጠበቃል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ። ዘፍጥረት 2፡24።

አንድ ወንድ ወንድ ነው አንዲትም ሴት ሴት ናት፤ ነገር ግን በአንድነት አንድ ሥጋ ናቸው። የአውሬው ምሥጢር ይህ ነው፤ እርሱ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት ነው፣ ሴት (ቤተ ክርስቲያን) እና አውሬ (ነገሥታት) አንድ መንግሥት የሆኑበት ጥምረት ነው፤ ይህም ከሁለት ክፍሎች የተገነባ ነው። የመንግሥት

አሠራርና የቤተ ክርስቲያን አሠራር በአንድነት ተቀላቅለው፤ በዚህም ግንኙነት ሴቲቱ ቁጥጥርን የምታደርግ ስትሆን፤ “የአውሬው ምስል” ይሆናል። ዮሐንስ ሴቲቱ በአውሬው ተሸክሞ እንዳለች ይታወቃል፤ ምክንያቱም በዚያ ግንኙነት ላይ ቁጥጥር ያላት እርሷ ናትና።

አንተም ያየኸው ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትገዛ ያቺ ታላቁቱ ከተማ ናት። ራእይ 17፡18።

አውሬውና ሴቲቱ በአንድነት አንድ መንግሥትን (አንድ ሥጋ) ይወክላሉ፤ ነገር ግን መልአኩ የሚያጎላው የታላቁቱ ጋለሞታ ከምድር ነገሥታት ጋር ያላትን ግንኙነት ነው። “የነበረው እንስሳ” እና “አሁን የሌለው”፤ “ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣ ወደ ጥፋትም የሚሄድ”፤ “በምድር የሚኖሩት የሚደነቁበት” ያ እንስሳ፤ የታላቁቱ ጋለሞታ የሞት ቁስል በሚፈወስበት ጊዜ ጵጵስናው ነው። እርስዋ “ነበረች” የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አምስተኛው መንግሥት፤ ነገር ግን በ1798 የሞት ቁስል እንድትቀበል እንደ “ተወሰነ” ነበር።

ዮሐንስ በመንፈስ ወደ 1798 በተወሰደ ጊዜ፤ እርስዋ “አልነበረችም” አውሬ ነበረች፤ ነገር ግን በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ የሚያበቃው ሰባው ምሳሌያዊ ዓመታት መጨረሻ ላይ የሞት ቀስቷ ሲፈወስ፤ እርስዋ እንደገና “ናት” በሕይወት ያለች፤ መዝሙሮቿን እየዘመረች፤ ዝሙትን እየፈጸመች፤ ክርስቲያኖችንም እየገደለች።

ምዕራፍ አሥራ ሰባት የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የሚቀርቡበት የመጨረሻው መግለጫ ነው፤ ስለዚህም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የተጠቀሱት መንግሥታት በመጀመሪያ ከተጠቀሱበት ጋር መስማማት አለበት። የእነዚያ መንግሥታት የመጀመሪያ መጠቀስ በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ይገኛል፤ እርሱም ራእዩን ጽፈህ በጽላቶች ላይ ግልጽ አድርገህ አስቀምጥ በሚለው የዕንባቆም ትእዛዝ ፍጻሜ የነበሩት በሁለቱም ሰንጠረዦች ላይ ተወክሎ ይታያል።

ሚሊራውያን በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ ሁለት፤ ሰባትና ስምንት የተወከሉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት በመረዳታቸው ትክክል ነበሩ፤ ነገር ግን መረዳታቸው ያልተሟላ ነበር። የሚሊራ የዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ጌጦች በመጨረሻዎቹ ቀናት አሥር እጥፍ የበለጠ ያበራሉ፤ ምክንያቱም ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የመጀመሪያውን ማጣቀሻ ብቻ ሳይሆን፤ ስምንተኛው ከሰባቱ መሆኑን የሚገልጥ መገለጥ የመጀመሪያ ማጣቀሻም እንደሆነ ስለሚታወቅ ነው። ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድን ነገር መጨረሻ በአንድ ነገር መጀመሪያ ይገልጻል።

ሁሉም ነቢያት ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት እየተናገሩ ናቸው፤ ዮሐንስም በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ውስጥ፤ “የነበረው፣ የለምም፤ ከጥልቁም ይወጣል፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል” የተባለውን “አውሬ” በማቅረብ የመጨረሻውን ምድራዊ መንግሥት እየለየ ነው። አውሬው ከ“ጥልቁ” ይወጣል፤ ይህም “የሰይጣናዊ ኃይል አዲስ መገለጥ” ምልክት ነው።

“እነርሱም ምስክርነታቸውን በጨረሱ [በማጠናቀቅ ላይ ሳሉ] ጊዜ።’ ሁለቱ ምስክሮች በማቅ ለብሰው ትንቢት ሊናገሩ የተወሰነው ዘመን በ1798 ተፈጸመ። በድብቅነት ሥራቸውን ወደ ፍጻሜው እየቀረቡ ሳሉ፤ ‘ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ’ ተብሎ በተመለከተው ኃይል ጦርነት ሊደረግባቸው ነበር። በአውሮፓ ብዙ አገሮች ውስጥ በቤተ ክርስቲያንና በመንግሥት የገዙት ኃይሎች ለብዙ ዘመናት በጳጳሳት ሥርዓት መካከለኛነት በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ነበሩ። ነገር ግን እዚህ አዲስ የሰይጣናዊ ኃይል መገለጫ በእይታ ይቀርባል።” The Great Controversy, 268.

ከነዚህ ከነ-መለኮት ምሁራን አንዳንዶች በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ የተጠቀሰው “ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ” በዚያ ክፍል የፈረንሳይ አብዮት አምላክ-አልባነት መሆኑ ስለተለየ፤ “ጥልቁ ጉድጓድ” የሚለው አገላለጽ የአምላክ-አልባነት ምልክት ነው ብለው ይከራከራሉ። ነገር ግን በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ እስልምና ከ“ጥልቁ ጉድጓድ” ወጥቶአል፤ እስልምናም አምላክ-አልባነት አይደለም። ጥልቁ ጉድጓድ

ሰይጣናዊ መገለጥን ይወክላል።

“ጌታ በራእይ መስመር መስመር እንዳሳየኝ፣ መስመርዝም ከዲያብሎስ፣ ከጥልቁ ጉድጓድ እንደሆነ፣ እናም እርሱን መጠቀም የሚቀጥሉ ሰዎች ጋር በቅርቡ ወደዚያ እንደሚሄድ ነገርሁት።” Review and Herald, July 21, 1851.

ከ“ሰይጣን” የሆነ ማንኛውም ነገር ከ“ጥልቁ ጉድጓድ” የሆነ ነው። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ ወደ ጥፋት የሚሄድ ኃይል ነው፤ ስማቸውም በመጽሐፉ ያልተጻፈ ሰዎች እርሱን ተከትለው ይደነቃሉ። “ጥፋት” ማለት ዘላለማዊ ኩነኔ ማለት ነው፤ ይህም በራእይ “የእሳት ባሕር” ተብሎ ተመስሏል፤ አውሬውም ወደዚያ ይጣላል።

እና አውሬው ተያዘ፣ ከእርሱም ጋር በፊቱ ተአምራትን ያደረገው፣ በእነርሱም የአውሬውን ምልክት የተቀበሉትንና ለምስሉ የሰገዱትን ያታለለው ሐሰተኛው ነቢይ ተያዘ። እነዚህ ሁለቱ በሕይወታቸው ሳሉ በዲን በሚነድድ የእሳት ሐይቅ ውስጥ ተጣሉ። ራእይ 19፡20።

በአሥራ ሦስተኛው ምዕራፍ፣ ከባሕር የሚወጣው የመጀመሪያው አውሬ፣ እህት ዋይት በቀጥታ ከጳጳሳት ሥርዓት ጋር የምታመሳስለው፣ ተለይቶ ይታወቃል። በዚያ ክፍል ዓለም በጳጳሳት አውሬ ድንቅ ትላለች።

ከራሳቸው አንዱ እንደ ሞት የተቀሰፈ ሆኖ አየሁ፤ የሞትም ቍስሉ ተፈወሰ፤ ምድርም ሁሉ አውሬውን ተከተለች። ራእይ 13፡13።

የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ውስጥ “በምድርም የሚኖሩ ይደነቃሉ” ተብሎ የተገለጸው አውሬ፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ የጳጳሳዊ ሥርዓት የገዳይ ቍስሉ ሲፈወስ የሚታይ የሰይጣናዊ ጎይል የመጨረሻ መገለጫ ነው። በዚያው በአሥራ ሰባተኛው ምዕራፍ ውስጥ የተገለጹት የሴቲቱና የምትጋልበው አውሬ ትንቢታዊ ባሕርያት ሁሉ፣ ከ1950 በፊት የታተሙት መዝገብ ቃላት እንደገለጹት ሁሉ፣ የሮምን ቤተ ክርስቲያን ይለያሉ።

ከራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ያለው አውሬ፣ የአውሬው ምስል የሆነውን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት የሚወክል ምልክት ነው። ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት አውሬ ሴቲቱ የምትቀመጥበትና የምትገዛው፣ ከአሥራ ነገሥታት የተዋቀረውን መንግሥት (ተባባሪ መንግሥታት) ይወክላል። ሴቲቱ ታላቁቱ ባቢሎን፣ የጋለሞቶች እናት ተብላ የተለየችው ጳጳሳዊ ሥርዓት ናት። ምልክቶቹ ከታወቁ በኋላ፣ የሐንስ የመጨረሻውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት መግለጫ እንዲቀበል ወደ ተወሰደበት የታሪክ ነጥብ ወደሆነው 1798 መመለስ እንችላለን።

እነዚያን መንግሥታትና በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ያላቸውን ምሳሌያዊ መግለጫ በሚቀጥለው ጽሑፍ እንመለከታለን።

እርምጃው በሚፈጸምበት መድረክ ላይ የተገለጠች እያንዳንዱ ሕዝብ በምድር ላይ ስፍራዋን እንድትይዝ ተፈቅዶላት ነበር፤ ይህም “የጠባቂውና የቅዱሱ” ዓላማ ትፈጽም እንደሆነ እንዲታይ ነበር። ትንቢት የዓለምን ታላላቅ መንግሥታት—ባቢሎን፣ ሜዶ-ፋርስ፣ ግሪክ፣ እና ሮም—መነሳትና ውድቀት ተከትሎ አሳይቷል። በእነዚህ እያንዳንዳቸው ላይ፣ ከእነርሱም ያነሰ ኃይል ባላቸው አሕዛብ ላይ እንደ ሆነው ሁሉ፣ ታሪክ ራሱን ደግሞ ደገመ። እያንዳንዳቸው የፈተና ዘመን ነበራቸው፤ እያንዳንዳቸው ወድቀዋል፤ ክብራቸው ጠፍቷል፤ ኃይላቸው ተወስዷል፤ ስፍራቸውም በሌላ ተይዟል።

“አሕዛብ የእግዚአብሔርን መርሆች ሲናቁ፣ በዚህም ንቃታቸው የራሳቸውን ጥፋት ሲያመጡ፣ ነገር ግን መለኮታዊው ሁሉን የሚገዛ ዓላማ በእነርሱ እንቅስቃሴ ሁሉ ውስጥ እየሠራ እንዳለ ግልጽ ነበር።” Education, 177.